

عنوان مقاله:

نوستالژی (غمیاد) در " نفثه المصдор "

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و ادبیات غنایی، دوره 7، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عطا محمد رادمش - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

نوشین منصورپور - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

نوستالژی (غمیاد) در " نفثه المصдор " چکیده نوستالژی (غمیاد) یا غم غربت یکی از حالات روانی ناخودآگاه انسان است که در آثار ادبی ملل مختلف بازتاب داشته است. احساس غمزدگی و دلتنگی شدید که با دگرگونی اوضاع فردی، اجتماعی و سیاسی رخ می دهد و شخص را دچار آشفتگی روحی می نماید. این تغییرات ناگهانی منجر به واکنش غیر ارادی "مرور خاطرات" و حسرت گذشته می گردد. نویسنده کتاب " نفثه المصдор " که در دستگاه حکومتی "جلال الدین خوارزمشاه" خدمت می کرده است از نزدیک شاهد وحشت انگیزترین قتل و غارت تاریخ ایران یعنی ایلغار مغول بوده است. وی اگر چه خود جان سالم به در برده است اما افسرده و غمزه، در حسرت و اندوه بسیار، توأم با بیم و امید، رنج زیستن در آن ایام دشوار را تحمل کرده است. رنجامه بی نظیر او با نگارشی ادیبانه و با "نثری در آستانه شعر" احساسات تلخ و جانکاه نویسنده را به خوبی به خواننده منتقل می کند. بیان شکوه های نوستالژیک از موارد قابل توجه در این اثر است که مفاهیم متعددی چون: غم غربت، شکوه از تقدیر و روزگار، دوری از خانواده، فراق سلطان، جدایی دوستان، حسرت فرصت های از دست رفته، شکوه از شکوه به تاراج رفته ایران، ... را در بر می گیرد. پربسامد ترین نوستالژی در این کتاب از نوع گذشته گرای فردی است که به طور مستمر بیان شده و محتوای اصلی کتاب را در برمی گیرد.

کلمات کلیدی:

نوستالژی، نفثه المصдор، غم غربت، غمیاد، فراق، خاطره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279488>

